

וַחֲדָוּן לֹא עָאֲלִין קַמִּיהּ, וּפּוֹלְחָנָא לֹא אֶתְעַבִּיד קַמִּיהּ
 לְעֵילָא, עַד דְּיִשְׂרָאֵל עֲבָדִין לְתַתָּא וְאִין הַשְּׂמֵחָה נִבְנַסַּת
 לַפְּנֵיו וּבֵן שׁוּם עֲבוּדָה לֹא נַעֲשִׂית לַפְּנֵיו לַמַּעֲלָה לַפְּנֵי שִׂישְׂרָאֵל עוֹשִׂים אוֹתָהּ לַמַּטָּה. כָּל
 זְמַנָּא דְּיִשְׂרָאֵל מִשְׁתַּבְּחִין בְּפּוֹלְחָנֵיהּ דְּמֵאֲרִיהוּן לְתַתָּא,
 הֲכִי נָמִי לְעֵילָא וְכַל זְמַן שִׂישְׂרָאֵל נִמְצָאִים בַּעֲבוּדַת קוֹנָם לַמַּטָּה כִּךְ הוּא גַם
 לַמַּעֲלָה. (פְּבִיכּוֹל) בְּזְמַנָּא דְּיִשְׂרָאֵל בְּטָלִי פּוֹלְחָנָא לְתַתָּא.
 בְּטָלִי לְעֵילָא, וּפּוֹלְחָנָא לֹא אֶשְׁתַּבַּח לֹא לְעֵילָא וְלֹא
 לְתַתָּא וּבְזְמַן שִׂישְׂרָאֵל מִבְּטָלִים אֵת הַעֲבוּדָה לַמַּטָּה כִּךְ כְּבִיכּוֹל בְּטַל גַּם הַעֲבוּדָה
 שְׁלַמַּעֲלָה וְאִז אִין הַעֲבוּדָה נִמְצָאֵת לֹא לַמַּעֲלָה וְלֹא לַמַּטָּה. וְעַל דְּיִשְׂרָאֵל בְּטָלוּ
 פּוֹלְחָנָא דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא פֶּד שְׂאֲרֵן בְּאַרְעָא, הֲכִי נָמִי
 לְעֵילָא, כָּל שְׁכֵן לְבַתָּר וּבְגַלּל שִׂישְׂרָאֵל בִּיטְלוּ אֵת עֲבוּדַת הַקְּב"ה כְּאִשְׁרֵי הֵם
 יִשְׁבוּ בְּאַרְץ כִּךְ גַּם לַמַּעֲלָה הַתְּבַטְּלָה הַעֲבוּדָה וּכ"ש שְׁלֹאֲחַר הַחֹרְבַן הַתְּבַטְּלָה הַעֲבוּדָה

העליונה (רמ"ק).

אָמַר קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, יִשְׂרָאֵל אֵי אַתּוּן יְדַעִין, כְּמָה
 אוֹכְלוּסִין, כְּמָה תַּיִלִין, מִתְעַכְּבִין בְּגִינֵיכּוֹן,
 תַּנְדָּעוּן דְּלִית אַתּוּן פְּדָאֵי לְמִיָּקָם בְּעֵלְמָא, אֲפִילוּ
 שְׁעֵתָא חֲדָא וְאִמַר הַקְּב"ה לִישְׂרָאֵל שְׂאֵם הֵייתֶם יוֹדְעִים כְּמָה מַחְנוֹת וְכְמָה צְבָאוֹת
 מִלְּאכִים מִתְעַכְּבִים מִעֲבוּדַתְּם בְּגַלְלַכֶּם אִז הֵייתֶם יוֹדְעִים שְׂאִין אַתֶּם רְאוּיִם לְהַתְקִיִים בַּעֲלוֹם
 אֲפִילוּ שְׂעָה אַחַת. וְעַם כָּל דָּא מַה פְּתִיב וְעַם כָּל זֹאת מַה כְּתוּב עֲלֵיהֶם,
 (וִיקְרָא כּו) וְאִף גַּם זֹאת בְּהִיזְתֶּם בְּאַרְץ אֲיִבֵיהֶם לֹא

הלימוד היומיומי

מֵאִסְתִּים וְלֹא גַעְלָתִים וְגו', (בְּגִין פָּה) ואומר רבי יהודה שבגלל זה נאמר וַיֵּצֵא אֶל הַמִּזְבֵּחַ דְּהֵיִינוּ, אֶל הַמִּזְבֵּחַ סֶתֶם, אֲשֶׁר לְפָנַי יְהוָה סֶתֶם שכתוב סתם אל המזבח שהיא המלכות ולא מזבח הזהב שהוא הבינה וכן כתוב אשר לפני ה' בסתם שהכוונה למלכות כי סתם שם הוי"ה הוא בו"א והמלכות היא לפניו. וְכִפֹּר עָלָיו לְבַתָּר ולכן כתוב וכפר עליו דהיינו שהוא לטהר את הזבח שהוא המלכות ואח"כ כתוב, וַיֵּצֵא וְעָשָׂה אֶת עוֹלָתוֹ וְאֶת עוֹלַת הָעָם וְגו'. וְכִפֹּר עָלָיו מֵאֵי קָא מִיִּירִי וקשה שמש"כ וכפר עליו איזה כפרה צריך לעשות למעלה. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, לְאַתְּעָרָא חֶסֶד בְּעֵלְמָא בְּקַדְמֵיתָא אלא אומר רבי יוסי שכפרת המזבח היא לעורר בתחילה את מידת החסד העליון בעולם והוא ע"י הכהן האחוז בחסד (קרני אור).

תָּאנָא, פְּתִיב לַמְדֵנוּ עַל מִשְׁכַּב בַּפְסוּק וְכִפֹּר עַל הַקֹּדֶשׁ מִטְּמֵאוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל [102]. מֵאֵי וְכִפֹּר עַל הַקֹּדֶשׁ וקשה מהו הפירוש שכתוב וכיפר על הקדש וכי איזה כפרה צריך לכפר על הקודש העליון. אָלָא אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, הָא תַּנִּינָן, חֵיִיבֵיָא

אור הרשב"י

דמים שנאמר (במדבר לה) ולא תטמא את הארץ. יכול לכל הטמאות הללו יהא שעיר זה מכפר ת"ל מטומאות לא כל טומאות. מה מצאנו שחלק מכל הטמאות בטומאת מקדש וקדשיו אף כאן בטומאת מקדש וקדשיו. ה' שמעון אומר וכפר על הקדש מטומאות. כל טומאות שבקדש.

[102] ובביאור איזה טומאות השעיר מכפר איתא בפסיקתא זוטרותא על מש"כ וכפר על הקדש מטומאות בני ישראל יש לי בענין הזה ג' טמאות טומאת עבודת כוכבים שנאמר (ויקרא כ) למען טמא את מקדשי. טומאת גילוי עריות שנאמר לבלתי עשות מהקות התועבות. ותטמא הארץ. טומאת שפיכות

עבדין פְּגִימוֹתָא לְעֵילָא, וּמִתְעָרִין דִּינִין, וְנִרְמִין
 לְאַסְתֵּי אָבָא מִקְדִּישָׁא אלא אומר רבי אלעזר שהרי למדנו שהרשעים עושים
 פגם למעלה בקודש העליון ועי"ז הם מעוררים את הדינים וגורמים לטמאות את המקדש
 העליון שהוא המלכות (רמ"ק). וְחֻיָּא תְּקִיפָא שְׂאֵרֵי לְאַתְנַלְתָּא.
 וְכִדִּין דִּינִין מִתְעָרִין בְּעֵלְמָא ואז הנחש החזק שהוא הס"מ מתחיל
 להתגלות ולקטרג על ישראל ומזה מתעוררים הדינים בעולם (רמ"ק), וּבְהֵאֵי יוֹמָא,
 בְּעֵי כְּהֵנָּא לְדַבְּרָא כְּלָא ובאותו היום של יוה"כ צריך הכהן לטהר את כל
 הפגמים מכל העולמות, וְלְאַתְעָרָא (ס"א וְלְאַתְעָרָא) בְּתָרָא קְדִישָׁא
 דִּילֵיהּ, דְּהֵיא רִישָׁא דְּמַלְכָּא לעורר את הכתר הקדוש שהוא אחוז בו
 דהיינו את מידת החסד שהיא הראש של המלך ז"א, כי שני שלישי החסד העליונים של ז"א
 מצטרפים עם שלישי עליון של נצח דתבונה ונעשים מח חכמה (מק"מ, ע"ח שער כ"ג פרק
 א'). בְּגִין דִּיִּיתֵי מַלְכָּא לְאַשְׂרָאָה בְּמִטְרוֹנִיתָא בכדי שיבוא
 המלך ז"א לשכון אצל המלכה שהיא השכינה, וְכִד רִישָׁא דְּמַלְכָּא נְטִיל,
 כְּלָא נְטִיל וכאשר הראש של המלך נוסע אז כל המידות והספירות נוסעות אחריו,
 וִיִּיתֵי לְאַזְדוּוּגָא בְּמִטְרוֹנִיתָא וְלְאַתְעָרָא חֵידוּ וּבְרַפְּאֵן
 בְּעֵלְמָא (ס"א בְּגִין דִּיִּיתֵי מַלְכָּא לְאַזְדוּוּגָא בְּמִטְרוֹנִיתָא וְלְאַתְעָרָא חֵידוּ וּבְרַפְּאֵן בְּעֵלְמָא,
 וְכִד רִישָׁא דְּמַלְכָּא נְטִיל כְּלָא נְטִיל). ואז הוא יבוא להתייחד עם המלכה שהיא השכינה
 ולעורר את השמחה מצד הבינה והברכה מצד החכמה בכל העולם (רמ"ק).

אַשְׁתַּכַּח דְּכָל שְׁלֵמָא (נ"א שְׁלִימו) דִּיעֵילָא וְתָתָא, בְּכְהֵנָּא
 תְּלִיָּא ואז נמצא שכל השלימות של כל העליונים והתחתונים תלוי

הלימוד היומי

בכהן. דַּאי אֶתְעַר פֶּתְרָא דִּילֵיהּ, כֹּלָא אֶתְעַר וְכֹלָא
 בְּשִׁלְמוֹ אֶשְׁתַּכַּח שאם מתעורר הכתר שלו שהוא החסד אז כל הספירות
 מתעוררות אחריו ואז הכל נמצא בשלימות. וְעַל דָּא פְּתִיב וְכֹפֵר עַל
 הַקֹּדֶשׁ. בְּקֹדְמִיתָא וְכֹפֵר עַל הַקֹּדֶשׁ. לְאַסְנָאָה שְׁלֵמָא
 בְּעֵלְמָא, וְלְאַסְנָאָה חִידוֹ בְּעֵלְמָא ועל כך כתוב וכיפר על הקדש דהיינו
 שבתחילה הוא מכפר על הקודש בכדי להרבות שלום בעולם, וכן להרבות גם את השמחה
 בעולם. וְכֹד חִידוֹ דְזוּוּגָא אֶשְׁתַּכַּח בְּמִלְכָא וּבְמִטְרוּנִיתָא
 וכאשר שמחת הייחוד נמצאת במלך ז"א ובמלכה שהיא השכינה, כָּל שְׁמַשְׁיָן,
 וְכֹל בְּנֵי הַיְכָלָא, כֹּלְהוֹ אֶשְׁתַּכַּחוּ בְּחִידוֹ (וכל חידו דְעֵלְמָא).
 וְכֹל חוּבִין דְחָבוּ קָמֵי מִלְכָא, אֶתְכַפֵּר לָהּ אז כל המשמשים
 וכל בני ההיכל המלך שהם המלאכים כולם נמצאים בשמחה וכל החטאים שחטאו לפני
 המלך מתכפר להם. הִתְדָא הוּא דְכְּתִיב, מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לְפָנַי
 יְהוֹה תִּטְהָרוּ וְזוּהוּ מִשׁ"כ מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו דהיינו שיטהרו כל הפגמים
 בעולמות העליונים, דהיינו שהוא במלכות שהיא לפני ה' (רמ"ק). וּבְגִין כֶּךָ פְּתִיב
 ומשום כך כתוב וְכֹל אָדָם לֹא יִהְיֶה בְּאֵהָל מוֹעֵד בְּבֹאוֹ לְכַפֵּר
 בְּקֹדֶשׁ עַד יָצֵאתוֹ [קיו]. בְּשַׁעֲתָא דְעָאֵל לְזוּוּגָא לָהּ שבשעה
 שהכהן נכנס להיכל בכדי לייחד את זו"ן אז אין דרך ארץ להיות שם באותו הזמן,

אור הרשב"י

[קיו] ואיתא בילקוט שמעוני שכל אדם לא המלאכים שנאמר עליהם "ודמות פניהם פני
 יהיה באהל מועד" הוא נאמר אפילו על אדם".

הלימוד היומי